ECLI:LV:LAAT:2024:0920.C771209323.7.S
Lieta Nr. C771209323
Lietas arhīva Nr. CA-0194-24

Latgales apgabaltiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2024. gada 20. septembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Valentīna Sokolova, tiesneši Ilmārs Stivriņš un Inguna Tabore,
ar tiesas sēžu sekretāri Daci Somu,
piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. A/, atbildētāja pārstāvim advokātam Dainim Gulbim,
atklātā tiesas sēdē, izmantojot Cisco Webex platformu, izskatīja civillietu akciju sabiedrības "Sadales tīkls" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 15. februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] AS "Sadales tīkls" saskaņā ar Civillikuma 1402., 1635., 1765. un 1811. pantu un Ministru kabineta 2009. gada 21. jūlija noteikumiem Nr. 793 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" (turpmāk Noteikumi Nr. 793) lūdza piedzīt no /pers. B/ parādu 4485,73 EUR par patērēto, bet neuzskaitīto elektroenerģiju par laika periodu no 2010. gada 5. aprīļa līdz 2011. gada 4. aprīlim.

Prasība pamatota ar šādiem argumentiem.

[1.1] Prasītāja kā elektroenerģijas sadales sistēmas operators piegādāja elektroenerģiju atbildētāja objektam /adrese/ saskaņā ar 2003. gada 9. jūnijā starp elektroenerģijas tirgotāju AS "Latvenergo" un atbildētāju noslēgto līgumu.

Prasītājas darbinieki 2011. gada 5. aprīlī izņēma atbildētāja objektā uzstādīto elektroenerģijas komercuzskaites mēraparātu Nr. /numurs/ un nodeva to Metroloģijas laboratorijai ekspertīzes veikšanai. Ekspertīze konstatēja iejaukšanos skaitītāja darbībā ar nolūku lietot elektroenerģiju bez uzskaites.

Pamatojoties uz ekspertīzes slēdzienu, prasītāja 2011. gada 10. maijā sastādīja aktu par neuzskaitīto elektroenerģiju un saskaņā ar Noteikumu Nr. 793 105. punktu izrakstīja atbildētājam 2011. gada 25. maija rēķinu par 4485,73 EUR. Atbildētājs izrakstīto rēķinu nav apmaksājis.

[2] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 15. februāra spriedumu prasība apmierināta. No atbildētāja par labu prasītājai piedzīts parāds 4485,73 EUR un samaksātā valsts nodeva 414,07 EUR. Noteiktas prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos 6 procentus gadā no piedzītās parāda summas.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Metroloģijas laboratorijas ekspertīzes slēdziens Nr. /numurs/ apstiprina, ka skaitītāja "B" un "C" fāzes sprieguma spoles ir bojātas ar paaugstinātu spriegumu, rezultātā spoles "A" un "C" patērēto elektroenerģiju neuzskaitīja. Rīgas Tehniskās universitātes 2011. gada 17. maija pētījumā "Indukcijas tipa elektroenerģijas skaitītāju sprieguma spoļu bojājumu identifikācija" izdarīts slēdziens, ka paaugstināta sprieguma pieslēgums elektroenerģijas skaitītāja spriegumspolei tika veidots apzināti.

Prasītāja saskaņā ar Noteikumu Nr.793 105.-107. punktā noteikto veica neuzskaitītās elektroenerģijas pārrēķinu un izrakstīja atbildētājam rēķinu par kopējo summu 4485,73 EUR, kuru atbildētājs nav apmaksājis.

[2.2] Atbildētāja iebildumi, ka lēmums par kriminālprocesa Nr. /numurs/ izbeigšanu pierāda, ka atbildētājs nav vainīgs skaitītāja bojājumos, tāpēc nav piemērojama Civillikuma 1635. pantā noteiktā atbildība, ir nepamatoti, jo sistēmas operatoram atbildētāja vaina elektroenerģijas neuzskaitīšanā nav jāpierāda, elektroenerģijas lietotājs ir civiltiesiski atbildīgs par patērēto elektroenerģiju savā objektā.

[2.3] Komerclikuma 406. pantā noteiktais noilguma termiņš nav attiecināms uz prasījumiem, kas izriet no neatļautas darbības. Elektroenerģijas samaksas piedziņas pamats ir nevis pakalpojuma sniegšana, bet nodarītā kaitējuma, kas izriet no neatļautas darbības, atlīdzināšana, tādēļ aprēķinot noilguma termiņu ir piemērojams Civillikuma 1895. pantā noteiktais vispārējais noilguma termiņš 10 gadi.

[3] Atbildētājs iesniedza apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā, šādu apsvērumu dēļ.

[3.1] Atbildētāja vaina pie iejaukšanās elektroenerģijas skaitītāja darbībā nav pierādīta. Metroloģijas laboratorijas 2011. gada 27. aprīļa slēdzienu nevar atzīt par ekspertīzes slēdzienu Civilprocesa likuma izpratnē, jo tas nav nozīmēts ar tiesas lēmumu. Rīgas Tehniskās universitātes 2011. gada 17. maija pētījumā netika aprakstīts elektroenerģijas skaitītājs atbildētāja objektā, tāpēc pētījums nav attiecināms uz izskatāmās lietas prasības priekšmetu. Kriminālprocesā Nr. /numurs/ nav pierādīta iejaukšanās elektroenerģijas komercuzskaites mēraparāta darbībā. Līdz ar to tiesai nebija pamata piemērot Noteikumu Nr.793 105. punktu, Civillikuma 1402. , 1635. pantu un konstatēt atbildētāja mantisku atbildību par iejaukšanos elektroenerģijas skaitītāja darbībā.

[3.2] Tiesa piemēroja Ministru kabineta 2009. gada 21. jūlija noteikumus Nr. 793 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi", kas zaudēja spēku 2011. gada 15. decembrī.

[3.3] Tiesas apgalvojums, ka sistēmas operatoram atbildētāja vaina elektroenerģijas neuzskaitīšanā nav jāpierāda, ir prettiesisks. Krimināllikuma 182. un 182.[1] pants gan to vēsturiskā redakcijā, kas bija spēkā no 2011. gada 1. janvāra līdz 12. jūlijam, gan šobrīd, noteic kriminālatbildību par iejaukšanos uzskaites mēraparātos. Atbildētāja vaina kriminālprocesā netika pierādīta, tādēļ tiesai vajadzēja konstatēt, ka atbildētājs nav vainojams pie prasītājai piederošas lietas bojāšanas.

[3.4] Tiesa neizvērtēja atbildētāja iesniegtos pierādījumus, proti, darba uzdevumu Nr. 9.06.03, kas apstiprināja, ka skaitītājam pirms tā uzlikšanas objektā nav veikta pārbaude Metroloģijas laboratorijā. Arī no prasītājas iesniegtā skaitītāja verifikācijas apliecinājuma izriet, ka skaitītājs nav bijis verificēts. Līdz ar to nav pierādīts, ka atbildētāja objektā bija uzstādīts skaitītājs ar visām veselām elektrības uzskaites spolēm.

[3.5] No Metroloģijas laboratorijas 2011. gada 19. aprīļa slēdzienā norādītā, ka B un C fāzēs spoļu bojājums radies paaugstināta sprieguma

rezultātā, var secināt, ka bojājumi ir radušies stihiskas nelaimes (piemēram, zibens spēriena), vai nepārvaramas varas rezultātā. Elektrības piegādātājs bija atbildīgs par spēkā esošam standartam atbilstošas elektroenerģijas piegādi. Civillikuma 1774. pants noteic, ka nejaušs zaudējums nevienam nav jāatlīdzina.

[3.6] Atbildētāja neatļauta darbība nav konstatēta, tādēļ uz prasību attiecināms Komerclikuma 406. pantā noteiktais noilguma termiņš, kas iestājies 2015. gada 15. martā.

[4] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību pēc tajā norādītajiem motīviem, prasību neatzina un lūdza to noraidīt.

Prasītājas pārstāvis sūdzību uzskatīja par nepamatotu, uzturēja prasību pēc tajā norādītajiem motīviem un lūdza to apmierināt.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, uzklausījusi prasītājas un atbildētāja pilnvaroto pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, prasība ir apmierināma pilnīgi.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to pievienojas pārsūdzētā sprieduma argumentācijai. Neskatoties uz to, ka šādā gadījumā saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. panta piektās daļas noteikumiem tiesa var nenorādīt šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus, tiesa, izvērtējot apelācijas sūdzības argumentus un pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, uzskata par nepieciešamu papildus norādīt turpmāk minēto.

[6] Atbildētāja objektā /adrese/ elektroenerģijas skaitītājs tika izņemts un nosūtīts uz ekspertīzi 2011. gada 5. aprīlī, Metroloģijas laboratorijā skaitītāja bojājumi tika konstatēti 2011. gada 27. aprīlī, akts par neuzskaitīto elektroenerģiju un neuzskaitītās elektroenerģijas aprēķins sastādīti 2011. gada 10. maijā (lietas 15. lapa). Ministru kabineta 2009. gada 21. jūlija noteikumi Nr. 793 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" (turpmāk Noteikumi Nr. 793) bija spēkā no 2009. gada 29. jūlija līdz 2011. gada 15. decembrim. Saskaņā ar Civillikuma 3. panta noteikumiem katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Pamatojoties uz Civillikuma 3. panta noteikumiem, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti lietas izspriešanā piemēroja iepriekš minētos noteikumus, jo prasītājas tiesības prasīt neuzskaitītās enerģijas samaksu un atbildētāja pienākums to samaksāt radusies 2011. gadā, kad bija spēkā Noteikumi Nr. 793.

[7] Ir pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka lietā nav piemērojams Komerclikuma 406. pantā noteiktais trīs gadu noilgums, jo prasījums par elektroenerģijas samaksu pamatots ar neuzskaitītas elektroenerģijas patēriņu neatļautas darbības rezultātā, kas neietilpst Komerclikuma regulējumā. Līdz ar to ir piemērojams Civillikuma 1895. pantā noteiktais desmit gadu noilguma termiņš.

Prasītāja 2011. gada 25. maijā nosūtīja atbildētājam rēķinu ar apmaksas termiņu 2011. gada 24. jūnijs (lietas 16. lapa), 2011. gada 7. jūlijā un 19. jūlijā vēstules par aktu un pārrēķina rēķinu ar aicinājumu apmaksāt rēķinu, 2012. gada 15. martā un 2020. gada 30. janvārī brīdinājumus par prasības iesniegšanu tiesā, ja parāds netiks samaksāts. Šādos apstākļos, ņemot vērā Civillikuma 1905. panta noteikumus, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu, jāatzīst, ka lietā nav iestājies desmit gadu noilgums.

Līdz ar to atbildētāja arguments par noilguma iestāšanos ir noraidāms.

[8] Ir noraidāms atbildētāja arguments, ka prasītājai bija pienākums pierādīt atbildētāja vainojamo rīcību skaitītāja bojāšanā, ka prasība ir noraidāma, jo lietā nav pierādīts, ka atbildētājs ir veicis skaitītāja bojāšanu, kriminālprocess Nr. /numurs/ par elektroenerģijas patvaļīgu izmantošanu un nelikumīgām darbībām ar patērētās elektroenerģijas komercuzskaiti ir izbeigts.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.793 57. punktu elektroenerģijas lietotājs ir civiltiesiskā kārtībā mantiski atbildīgs par iejaukšanos elektroenerģijas komercuzskaites mēraparātu darbībā, savās telpās un teritorijā uzstādīto elektroenerģijas komercuzskaites mēraparātu saglabāšanu un to tehnisko stāvokli. Arī pušu 2003. gada 9. jūlijā noslēgtā līguma par elektroenerģijas piegādi 2.2.3. punktā atbildētājs apņēmās saglabāt elektroenerģijas komercuzskaites mēraparātu. Noteikumu Nr. 793 105. un 107. punkts paredzēja sistēmas operatora tiesības pārrēķināt elektroenerģiju lietotājam, ja sistēmas operators konstatē iejaukšanos komercuzskaites mēraparāta darbībā, ko apstiprina ekspertīzes atzinums. No minēto noteikumu satura un mērķa izriet, ka tikai lietotājam ir pienākums norēķināties par patērēto neuzskaitīto elektroenerģiju neatkarīgi no tā, kāda persona ir bojājusi skaitītāju.

Piemērojot Noteikumu Nr. 793 105. punktu, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta sesto daļu ņem vērā Senāta Civillietu departamenta 2022. gada 2. marta sprieduma lietā Nr.C33655917, SKC-280/2022, ECLI:LV:AT:2022:0302.C33655917.13.S izteiktās atziņas, ka, ceļot prasību pret dabasgāzes lietotāju par parāda piedziņu sakarā ar iejaukšanos gāzes uzskaites mēraparāta darbībā, dabasgāzes piegādātājam kā sistēmas operatoram jāpieradā iejaukšanās fakts gāzes uzskaites mehānismā; nav svarīgi, kura persona ir bojājusi dabasgāzes patēriņa skaitītāju, atvērusi verifikācijas plombu vai veikusi citas darbības, tāpēc prasītājam nav jāpierāda tieši lietotāja vainojama rīcība gāzes uzskaites mehānisma bojāšanā (*sk. sprieduma 10.1 punktu*). Minētās lietas apstākļi ir līdzīgi izskatāmās lietas apstākļiem, jo abas lietas ir par lietotāja mantisko atbildību par iejaukšanos uzskaites mēraparāta darbībā. Atšķirībai, ka lieta Nr. C33655917 ir par iejaukšanos gāzes uzskaites mēraparāta darbībā, bet izskatāmā lieta par iejaukšanos elektroenerģijas uzskaites mēraparāta darbībā, nav nozīmes. Arī Noteikumu Nr. 793 105. punkts ir analoģisks Ministru kabineta 2008. gada 16. decembra noteikumu Nr. 1048 "Dabasgāzes tirdzniecības un lietošanas noteikumi" 56. punktam, par kura piemērošanu ir sniegts atzinums Senāta spriedumā.

[9] Ar Metroloģijas laboratorijas 2011. gada 27. aprīļa ekspertīzes slēdzienu Nr./numurs/ (lietas 13. lapa) ir pierādīts, ka skaitītājam ir trīs fāzes, ar paaugstinātu spriegumu skaitītājam bojātas sprieguma spoles divās fāzēs, rezultātā skaitītājs neuzskaitīja patērēto elektroenerģiju divās fāzēs, par ko lietā strīda nav.

Pirmās instances tiesas spriedumā minētais ekspertīzes atzinums pamatoti, atbilstoši Civilprocesa likuma 92. panta noteikumiem, atzīts par pierādījumu faktam par iejaukšanos elektroenerģijas uzskaites mēraparātā, kura dēļ ir radīta iespēja elektroenerģiju lietot bez maksas. Tiesa piekrīt apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentam, ka minētās laboratorijas ekspertīzes atzinums nav tiesas ekspertīzes slēdziens Civilprocesa likuma izpratnē, jo ekspertīze nav nozīmēta ar tiesas lēmumu. Tomēr šim argumentam nav nozīmes, jo tas neietekmē laboratorijas ekspertīzes atzinuma kā pierādījuma statusu. Turklāt skaitītāja ekspertīzes veikšana ir paredzēta Noteikumu Nr. 793 102. punktā un veikta šim nolūkam akreditētā laboratorijā, kas ir pierādīts ar akreditācijas apliecību (lietas 14. lapa).

[10] Ir noraidāms atbildētāja arguments, ka atbildētāja objektā 2003. gadā bija uzstādīts neverificēts skaitītājs ar bojātām spolēm.

Atbildētāja objektā bija uzstādīts verificēts skaitītājs, kas ir pierādīts ar Metroloģijas laboratorijas verificēšanas apliecinājumu (lietas 79. lapa). Atbildētāja arguments, ka skaitītājs nav verificēts, jo nav verificēšanas protokola un sertifikāta, ir nepamatots, jo verificēšanas protokols/sertifikāts ir iznīcināti 2016. gadā sakarā ar derīguma termiņa beigām saskaņā ar uzņēmuma arhivēšanas lietu nomenklatūras noteikumiem, kas ir pierādīts ar Metroloģijas laboratorijas verificēšanas apliecinājumu (lietas 79. lapa). Verifikāciju apliecina arī uz skaitītāja uzliktā verificēšanas apliecinājuma plomba.

Atbildētāja iesniegtais darba uzdevums (lietas 42. lapa) neattiecas uz skaitītāja verifikāciju, tas satur ziņas par skaitītāja uzstādīšanu 2003. gada 9. jūnijā. Turklāt, ja skaitītājs bija uzstādīts ar bojātām spolēm, tas nozīme, ka atbildētājs lietoja neuzskaitīto elektroenerģiju no 2003. gada, kas ir pretrunā faktam par aizdomu rašanos par neuzskaitītas elektroenerģijas lietošanu tikai 2011. gadā.

[11] Ir noraidāms atbildētāja arguments, ka bojājumi ir radušies zibens spēriena rezultātā, jo lietā nav konstatēts zibens spēriena fakts. Atbildētājs 2011. gada 11. jūlijā, atbildot uz prasītājas 2011. gada 7. jūlija vēstuli par skaitītāja sprieguma spoļu bojājumiem paaugstināta sprieguma rezultātā (lietas 18. lapa), nav minējis zibens spērienu kā pārsprieguma cēloni (lietas 19. lapa).

Rīgas Tehniskās universitātes 2011. gada 17. maija atskaitē par pētījumu "Indukcijas tipa elektroenerģijas skaitītāju spriegumspoļu bojājumu identifikācija" ir norādīts, ka paaugstināts spriegums, kas var radīt spriegumspoļu bojājumus, var rasties zibens izlādes tiešas un netiešas darbības rezultātā, un šajā gadījumā novērojami arī citu skaitītāja un blakus esošajās ķēdē ieslēgtu instalācijas elementu, sadzīves elektroiekārtu bojājumi, ievērojami bojājumi notiek daudziem, pie tās līnijas pieslēgtiem patērētājiem. Lietā šādi fakti, kas apliecinātu zibens spēriena iedarbību, nav konstatēti. Minētajā atskaitē arī norādīts, ka paaugstināta sprieguma radīšanai spriegumspoles bojāšanas nolūkos ir iespējams izmantot specifisku augstspriegumu ģenerējošu iekārtu.

Lietā nav strīda, ka Rīgas Tehniskās universitātes 2011. gada 17. maija atskaite sastādīta, neveicot atbildētāja objektā izņemtā skaitītāja apskati. Tomēr apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentu par minētā pierādījuma noraidīšanu tiesa atzīst par nepamatotu, jo atskaite satur ziņas par paaugstināta sprieguma rašanās cēloņiem spriegumspolēs visiem indukcijas tipa elektroenerģijas skaitītājiem, kāds bija arī atbildētāja objektā izņemtais skaitītājs. Šādām ziņām ir nozīmē lietā, jo ar Metroloģijas laboratorijas 2011. gada 27. aprīļa ekspertīzes slēdzienu Nr.7/numurs/ (lietas 13. lapa) ir pierādīts, ka skaitītāja sprieguma spoles ir bojātas ar paaugstinātu spriegumu.

[12] Saskaņā ar prasītājas pārrēķina rēķinu (lietas 16. lapa) atbildētāja objektā par laika periodu no 2010. gada 5. aprīļa līdz 2011. gada 4. aprīlim ir neuzskaitīta un patērēta elektroenerģija par summu 4485,73 EUR. Lietā nav strīda par aprēķina metodi, par aprēķina atbilstību Noteikumu Nr. 793 105. punktam.

Neuzskaitītā un patērētā elektroenerģija ir Civillikuma 1770. panta izpratnē mantiski novērtējams zaudējums prasītājai, jo tā nesaņēma mantisko atlīdzību par piegādāto elektroenerģiju.

Saskaņā ar Civillikuma 1779. panta noteikumiem katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību nodarījis. Tiesa strīda izšķiršanai piemēro Civillikuma 1779. panta noteikumus, jo atbildētājs lietoja neuzskaitīto elektroenerģiju un līdz ar to nodarīja zaudējumu prasītājai.

Pamatojoties uz Civillikuma 1779. panta noteikumiem, Ministru kabineta 2009. gada 21. jūlija noteikumiem Nr. 793 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" 105. punktu tiesa apmierina prasību.

[13] Prasītājas tiesas izdevumi lietā ir valsts nodeva par prasību 414,07 EUR.

Sakarā ar prasības apmierināšanu saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu prasītājai no atbildētāja ir piespriežami tiesas izdevumi 414,07 EUR.

[14] Valstij ir neatlīdzināti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi pirmās instances tiesā 2 EUR. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42. panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa piespriež no atbildētāja valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2 EUR.

[15] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem, tiesa nosaka atbildētājam sprieduma par naudas summas piedziņu labprātīgai izpildei šīs likuma normas otrajā daļā paredzēto maksimālo termiņu – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[16] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem tiesa atzīst prasītājas tiesības par laiku no sprieduma labprātīgas izpildes termiņa izbeigšanās līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos procentus. Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu šo procentu apmērs ir 6 % gadā no visas piespriestās, bet nesamaksātās naudas summas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 454., 189., 190., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt pilnīgi akciju sabiedrības "Sadales tīkls" prasību pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, akciju sabiedrības "Sadales tīkls", reģistrācijas Nr. 40003857687, labā zaudējumu 4485,73 EUR (četri tūkstoši četri simti astoņdesmit pieci *euro* un 73 centi) un tiesas izdevumus 414,07 EUR (četri simti četrpadsmit *euro* un 7 centi), kopā 4899,80 EUR (četri tūkstoši astoņi simti deviņdesmit deviņi *euro* un 80 centi). Samaksu veikt akciju sabiedrības "Sadales tīkls" kontā Nr. LV30UNLA0050010406568, AS "SEB Banka".

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2 EUR (divi *euro*). Samaksu veikt Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr. 90001672316, kontā Valsts kasē, konts Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLLV22, norādot mērķi 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā Nr. C771209323.

Noteikt /pers. B/ termiņu sprieduma par naudas summas piedziņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt akciju sabiedrībai "Sadales tīkls" tiesības par laiku no sprieduma labprātīgas izpildes termiņa izbeigšanās līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. B/ likumiskos 6 % gadā no visas piespriestās 4899,80 EUR, bet nesamaksātās summas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2024. gada 20. septembra Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 EUR kontā – saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr.90000068892, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, konta Nr.LV83TREL8280010000000, ekonomiskās klasifikācijas kods: F22010010, norādot personas datus, lietas Nr. C771209323.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese V. Sokolova

Tiesnesis I. Stivriņš

Tiesnese I. Tabore